

Stefanie Rondags (35) werd op haar 14^e gediagnosticeerd met diabetes type 1. Inmiddels weet ze dat ze een andere vorm van diabetes heeft: MODY3. Stefanie is psycholoog, freelance onderzoeker/schrijver en gepromoveerd in diabetesonderzoek bij VUmc. www.stefanierondags.nl

Stefanie

Geen klaagzang

Laatst kreeg ik het volgende te horen van een vriend: "Ik vind het zo bewonderenswaardig aan jou dat je nooit over je diabetes klaagt. In al die jaren dat ik je ken heb ik je daar nog nooit over gehoord." Dat vond ik leuk om te horen, maar tegelijkertijd dacht ik: "Er valt ook nog niet veel te klagen." Ja, steeds mijn bloed moeten controleren en er altijd rekening mee moeten houden is best irritant. Maar het hoort inmiddels zo bij mijn dagelijkse routine, dat ik geen seconde de behoefte voel er een klaagzang aan te wijden. Echter, hoe langer ik diabetes heb, hoe meer ik beseft dat diabetescomplicaties een reële mogelijkheid worden. Dát voelt als andere koek. Het lijkt me bijvoorbeeld verschrikkelijk om altijd pijn te hebben door neuropathie, een voet kwijt te raken dankzij een diabetische voet of steeds minder goed te kunnen zien door retinopathie. Ik vermoed dat ik dan wel zou klagen. Maar misschien ook niet. Want wij mensen wennen snel aan onze omstandigheden. Het is in een onderzoek uit 1978 aangetoond dat mensen die de lotto hadden gewonnen net zo gelukkig waren als mensen die verlamd waren geraakt. Let wel: na een jaar. Deze kennis sterkt me. Mocht ik ooit een complicatie krijgen (*afkloppen*), dan zal ik daar wellicht na een jaar weer aan gewend zijn. Van nature ben ik gelukkig al geen zwartkijker, maar ik hoop van harte dat het onderzoek klopt. En ik ermee kan leven. Na een tijdje.

Wij mensen wennen aan onze omstandigheden